

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναΐδος» προσφέρει εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὰ χρήματα 10 νέων συνδρομητῶν ἐν ἀντίτυπον «Τὰ Εὐρισκόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἓνα τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Γ. Κωνσταντίνου.

Ἡ αὐστηρὰ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος θεωρεῖται ὑπὸ τινῶν ὡς τι ἐπαχθὲς καὶ λίαν δυσάρεστον, ἰδίως δὲ, ὅταν τοῦτο ἐπιβάλλει ἡμῖν ταπεινώσιν καρδίας· δι' ἃ καὶ ἡ χριστιανικὴ εὐσέβεια ὑποτίθεται ὑπ' αὐτῶν ὡς βλακία καὶ ἀναξία εὐγενοῦς καρδίας· ἐνῶ πράγματι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος εἶναι σημεῖον ἀγαθῆς καρδίας, σεβομένης τὰ τῶν ἄλλων ὡς καὶ τὰ ἑαυτῆς δικαιώματα, καὶ ἧς ἡ ἀξιοπρέπεια πηγάζει ἐκ τῆς πρὸς αὐτὴν εὐδοκίας τοῦ Ὑψίστου. Ὁ τοιοῦτος χαρακτήρ ἔχει τι ἡγεμονικὸν ἄνευ ἀλαζονίας, ἀγαπητὸν ἄνευ ματαιότητος, ἐνάρετον καὶ τερπνὸν ἄνευ προσποιήσεως.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντος τοῦ ταπεινοῦντος πλειότερον τὴν καρδίαν καὶ καθιστῶντος αὐτὴν πρᾶον διεγείρει καὶ τὰ ἡδύτερα ἐν αὐτῇ αἰσθήματα καὶ καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ὄντως εὐτυχῇ. Κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων ἐν τινὶ Παρθεναγωγείῳ, μέλος τι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε εἰς τὰ τὴν ἀνωτάτην τάξιν ἀπαρτίζοντα κοράσια νὰ γράψωσιν ἐκάστη ἐπὶ τεμαχίου χάρτου τὴν λέξιν ἣτις κατ' αὐτὰς ἐκφράζει τὸ ἡδύτερον ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ αἰσθημα. Τινὲς τούτων ἔγραψαν «Ἀγάπη» ἄλλαι «Ἐρως» ἄλλαι «Ἐλεημοσύνη» ἄλλαι «Εὐσπλαγχνία» κ.τ.λ. μία ὁμως ἔγραψε «Μετάνοια». Ἄν καὶ τὸ τεμάχιον τοῦ

χάρτου τὸ φέρον τὴν λέξιν ταύτην ἦτο ἀνυπόγραφον ἢ ἔκφρασις ὅμως τοῦ προσώπου αὐτῆς ὅπερ ἀντενάκλα τὸ αἶσθημα τῆς μετανοήσεως καρδίας ἐπρόδιδεν αὐτὴν. Δάκρυα δὲ χαρᾶς κατέρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς εὐγνωμονούσης νεάνιδος, διότι ὁ Παναγάθος ἠδύοκῆσε νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτῇ τὸ ἡδύτερον τῶν αἰσθημάτων, τὸ πηγάζον ἐκ τῆς μετανοίας. Αὕτη εἶναι ἡ ἀμεταμέλητος πρὸς σωτηρίαν μετάνοια ἣτις ἀποκτᾶται μὲν διὰ πικρῶν θυσιῶν, ἀλλὰ πάντα ταῦτα, ὡς ἡ γεῦσις τῶν ἀηδῶν φαρμάκων καὶ οἱ πόνοι τῶν ἐγχειρίσεων, παρέρχονται ἐναπομένει μόνον ἡ εὐχαρίστησις, ἣτις παρακολουθεῖ τὴν ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς ἀμαρτίας Θεραπευθεῖσαν καρδίαν· διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἰστάμενος «ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου» ἐνώπιον τῶν φιλοσόφων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῶν Στωϊκῶν καὶ τῶν Ἐπικουρείων δεικνύων τὸν χαρακτήρα τοῦ ἀγνώστου αὐτοῖς Θεοῦ ἀνέκραξεν:

«Τανῦν παραγγέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν· διότι ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀνδρὶ ᾧ ὤρισε, πίστιν παρασχῶν πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.» (Πράξ. ιζ', 30, 31.)

Ἡ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΗ ΚΑΙ ΤΑ ΦΩΣΦΟΡΑ

(ὑπὸ τῆς κυρίας Α. Γ. Π.)

Ἡ χιών ἐπιπτε μὲ πυκνὰς νιφάδας, ἡ δὲ νύξ τῆς παραμονῆς τοῦ Νέου Ἑτους ἐπήρχετο παγετώδης καὶ ζοφερὰ· μικρὰ δὲ τις κόρη βακένδυτος ἐπλανᾶτο εἰς τὰς ὁδοὺς ἀνήσυχος καὶ τεθλιμμένη. Οἱ λεπτοφυεῖς καὶ γυμνοὶ αὐτῆς πόδες μελανοὶ καταστάντες ἕνεκα τοῦ ψύχους, ἐβυθίζοντο ἐντὸς τῆς χιόνος, ἀλλὰ τὸ

τια πνεύματα και του χρόνου προϊόντος εθεωρήθη ως ο Φριαμβέων θεός του ήλιου κατά της νυκτός και των ανέμων και ελατρεύετο εν άντροις και σπηλαιούς. Εν τῇ παρούσῃ εικόνι, εύρεθείση πλησίον τῆς Ῥώμης ἐπὶ μαύρου μαρμάρου, ὁ Μίθρας παρίσταται ὑπὸ τὴν μορφήν νέου ἐν σπηλαίῳ φέροντος πῖλον φρυγικὸν και ἐνδεδυμένου κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἀνατολικῶν λαῶν. Κρατεῖ δὲ πάντοτε ὑπὸ τὰ γόνατα αὐτοῦ βούν, ὃν ἀνέτρεψε και εἰς ὃν ἐμπηγνύει ξίφος εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ διὰ τῆς δεξιᾶς, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἀνέχει πρὸς τὰ ἄνω τὴν κεφαλὴν του. Κύων, ὄφις και σκορπίος λείχουσι τὸ αἷμα τοῦ ταύρου, τοῦ ὁποίου ἡ οὐρὰ ἀπολήγει εἰς δέσμη σταχυῶν. Κόραξ ἀνωθεν τοῦ θεοῦ ἴσταται ἐπὶ τοῦ βράχου. Ὁ ἥλιος και ἡ Σελήνη, ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ἡμέρας και τῆς νυκτός εύρίσκονται ἐπὶ τῶν δύο ἐμπροσθίων τοῦ βράχου γωνιῶν.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ μὲν βούς σημαίνει τὴν παραγωγικὴν μὲν, ἀλλ' ἀγρίαν τῆς γῆς φύσιν, ὁ δὲ Μίθρας τὴν δύναμιν τοῦ ἡλίου ὅστις διὰ τῶν εύεργετικῶν αὐτοῦ ἀκτίνων ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν καρπῶν και

τῶν ἄλλων τῆς γῆς προϊόντων. Ὁ Μίθρας οὗτος παρίσταται ἐνίοτε ὡς Λέων, εἰς τὸ στόμα τοῦ ὁποίου ἴσταται μέλισσα και ἄλλοτε φέρει πτέρυγας περιβεβλημένος ὄφεις. Κατὰ τοὺς Πέρσας ὁ Μίθρας ἐγεννήθη ἐκ πέτρας, ὅπερ πιθανῶς σημαίνει τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον ἐξάγεται ἐκ δύο χαλίκων. Και ὁ Πλούταρχος τοιαύτην ἀναφέρει τὴν γέννησιν τοῦ Μίθρας και προστίθει ὅτι ὁ θεός οὗτος νύξατο νὰ ἀποκτήσῃ υἱὸν χωρὶς γυναικὸς και ἐγέννησεν ἐκ τινος πέτρας υἱὸν ὀνομασθέντα Διορρον, τούτεστι Φῶς.

Ἐκ τῆς Περσίας μετέβη πρῶτον ἡ λατρεία τοῦ Μίθρας εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Πομπηίου πολεμοῦντος τοὺς πειρατὰς. Ἐπὶ δὲ τῶν Ἀντωνίνων εἰσῆχθη εἰς τὴν Ῥώμην, ὁ δὲ Σεπτίμιος Σευήρος και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐτέλεον τὴν λατρείαν τοῦ Μίθρας ὡς μίαν τῶν αυτοκρατορικῶν τελετῶν.

Αἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Μίθρας τελούμεναι ἐορταὶ ἐγίνοντο ἐν ἡμέραις τακταῖς ἐντὸς σπηλαίων, κατὰ τὰς

διατάξεις τοῦ Ζοραάστρου, ὅστις πρῶτος ἐξελέξατο πρὸς τοῦτο ἄντρον ἀρδευόμενον ὑπὸ ὑδάτων και χλοερῶτατον. Αἱ ἐορταὶ διηροῦντο εἰς Περσικὰς, εἰς ἠλιακὰς, εἰς γρύφους, εἰς λεονταίους και εἰς κορακικὰς. Οἱ ἱερεῖς, οἵτινες κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἦσαν πολλοὶ και διηροῦντο εἰς τάξεις, ἀνομάζοντο Κόρακες, ἱεροκόρακες και λέοντες, αἱ δὲ ἱερεῖαι λέαιναι, και ἔφερον τὰ σύμβολα τῶν ζώων, ἀφ' ὧν ἀνομάζοντο. Μόνον οἱ τῆς τάξεως τῶν λεόντων ἠδύνατο νὰ φέρωσι τὰς εἰκόνας πάντων τῶν ζώων.

Οἱ θελόντες νὰ μυηθῶσιν εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρας ὄφειλαν νὰ ὑποστῶσι πολλὰς παραδόξους και φρικτὰς δοκιμασίας, περὶ τὰς ὀγδοήκοντα! Καὶ πρῶτον μὲν ἐλούοντο, ἔπειτα ἐρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ και ἐπέμποντο εἰς τὴν ἔρημον, ὅπου ὑπεβάλλοντο εἰς αὐστηράν νηστείαν πενήκοντα ἡμερῶν. Μετὰ ταῦτα ἐμαστιγοῦντο ἐπὶ δύο ὀλακλήρους ἡμέρας και ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας ἐθάπτοντο εἰς χιόνα. Ἀφοῦ ὑφίστατο τὰς δοκιμὰς ταύτας ὁ μυούμενος ἐγίνετο δεκτὸς εἰς τὰ μυστήρια τοῦ Μίθρας, ἐκτὸς δὲ τῶν ἄλλων τελετῶν τῆς μυήσεως ἐτίθετο ὄφις εἰς τοὺς κόλπους τοῦ νεοφύτου. Μετὰ τοῦτο ὑφίστατο τὰς δοκιμὰς τοῦ ξίφους, δι' οὗ ὁ μυούμενος ἠπειλεῖτο κατὰ ποικίλους τρόπους και διὰ τῆς αἰχμῆς αὐτοῦ ἐκεντᾶτο εἰς διάφορα τοῦ σώματος μέρη.

Ἡ πρὸς τιμὴν τοῦ Μίθρας μεγίστη τῶν ἐορτῶν ἐτελεῖτο τῇ 25 Ἰοβρίου ἡμέρᾳ τῶν γενεθλίων του. Κατὰ ταύτην ἐθυσιάζοντο ἵπποι και ταῦροι ἢ βόες, ἀλλὰ και ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἦσαν σπάνια ὡς φαίνεται. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν τοῦ Μίθρας ἐπετρέπετο εἰς τοὺς βασιλεῖς τῶν Περσῶν νὰ παραδίδωνται εἰς τὴν μέθην. Ἐν Ῥώμῃ μέχρι τοῦ αυτοκράτορος Ἀδριανοῦ ἀνθρώπινα θύματα δὲν προσεφέροντο. Ὁ Κόμμοδος ὅμως ἐμίανε τὰς ἐορτὰς τοῦ Μίθρας διὰ τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων. Τῷ 378 μ. Χ. πρῶτος ὁ πολίταρχος τῆς Ῥώμης (praefectus urbis) Γράκχος κατέστρεψε τὰ ἱερὰ τοῦ Μίθρας ἀλλαχοῦ ὅμως αἱ τελεταὶ αὐτοῦ διήρκεσαν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, διότι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πέμπτης μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος ἀναφέρει τὰ σκοτεινὰ ἄντρα τοῦ Μίθρας ὁ χριστιανὸς ποιητὴς Παυλῖνος.

Κατὰ τὴν ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα οἱ Ἀραβες κατέστρεψαν τὴν λατρείαν τοῦ Ὀρομάσδου και ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι τοῦ Μίθρας. Ἐνεκα τοῦ σφοδροῦ και διπνεκοῦς καταδιωγμοῦ οἱ πλείστοι τῶν Περσῶν ὑπέκυψαν εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν. Ἐκ δὲ τῶν πιστῶν μεινάντων εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Μίθρας και Ὀρομάσδου ὀλίγοι μὲν διεσώθησαν ἐπὶ πλοίων εἰς τὰς Ἰνδίας ἄλλοι δὲ, οἵτινες εἶχον καταφύγει πρὸς τὰ μεσημβρινὰ και μεσημβριονατολικά μέρη τῆς Κασπίας θαλάσσης, κατεδιώχθησαν πάλιν ὑπὸ τοῦ Μαχμούτ τοῦ Ghanavid, τοῦ Ταμερλάνου και τοῦ Μεγάλου Σάχ-Ἀβθα. Τούτου ἐνεκα ὀλίγοι σῶζονται ἐν Περσία περὶ τὰς 8,000 Περσῶν, πυρολατρῶν, ὀνομαζομένων Atesch-porest, τούτεστι ἀπίστων. Καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Βακῶν (πόλις τῆς Ἀσιατικῆς Ῥωσ-

Ὁ βασιλεὺς τῶν Ζουλοῦ ΣΑΤΙΒΑΓΙΟ.

τικά σχολεία, κατ' εκείνας δὲ 54 τοῖς 100, ἐπὶ δὲ τῶν θηλέων καὶ κατ' ἀφοτέρας τὰς πληροφορίας μόνον 12 περίπου τοῖς 100. Ἐπὶ δὲ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἔχει ἀναλογίαν ὡς 5 πρὸς τοῖς 100, ἐνῶ ἀλλαγῆ ἢ ἀναλογία αὕτη υπολογίζεται ἀπὸ 18—10 τοῖς 100, ὡς π. χ. ἐν Σαξωνίᾳ 18.40 ἐπὶ τοῖς 100, ἐν Πρωσσίᾳ 15.50, ἐν Βαυαρίᾳ 13, ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ 12, ἐν Γαλλίᾳ 11.41, ἐν Βελγίῳ 10.90, ἐν Δανίᾳ 9.40 πλ.

**ΕΠΙ Τῷ ΘΑΝΑΤῷ
ΜΑΡΚΟΥ ΜΟΣΧΟΠΟΥΔΟΥ**

Ταγματάρχου τοῦ Πυροβολικοῦ.

Ποῖος ἐρωτᾷ τί γίνεται ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ὅπου τὸ κύμ' ἀκούραστο μὲ τὸν ἀφρό του σέρνει 'ς τὴν ἄβυσσο' ποῖος ἐρωτᾷ τί γίνονται τὰ φύλλα τοῦ δάσους, ὅπου ἀνεμὸς χειμῶνος παραδέρνει ;

Ὁ ναύτης ὅμως τοῦ περνᾷ τὸ πέλαγος τοῦ βίου ἀδημονεῖ καὶ θλίβεται καὶ χύνει λύπης δάκρυ, ὅταν σβυσμένο τὸν φανὸ παρατηρεῖ ἐμπρὸς του, ὅπου τὴν νύκτα 'φάτιζε τοῦ βράχου του τὴν ἄκρη.

Ὁ ὁδοιπόρος, ποῦ περνᾷ ξηρὰς ἐρήμου τόπον, ἀγανακτεῖ καὶ στέκεται ἐμπρὸς εἰς τὸ πλατάνι, ποῦ ρίχτει ἀνεμοστρόβιλος 'ς τὴν γῆ ξερριζωμένο καὶ ἡ ἐρημιὰ τὸν ἴσκιό του καὶ τὴν δροσιὰ του χάνει.

Στὴν ἐθνικὴν μας ἐρημιὰ καὶ 'ς τὸ βαθύ μας σκότος ἐδρόσιζες, ἐφώτιζες καὶ τώρα πέφτεις, σθύνεις' τὰ παιδικὰ σου ὄνειρα, τὴν λάμπιν σου, τὸ πῦρ σου εἰς τοῦ Νεκροταφείου μας τὴν γῆν καὶ σὺ ἀφίνεις.

Πολλοὺς ἡ Σμύρνη ἔστειλε ἐδῶ νὰ μεγαλώσουν μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ τοὺς 'δῇ τὴν ὥρα τὴν μεγάλην τοῦ Γένους νὰ κρατήσουν τὴν ἐνδοξὴ σημαία καὶ νὰ βίβθουν ἀτρόμητοι εἰς τὸν ἀγῶνα πάλι.

"Αχ! πόσοι χρόνοι πέρασαν καὶ ἡ δουλωμένη χώρα εἶδε σταυροὺς νὰ λάμπουν καὶ ξίφη νὰ κροτοῦν· εἶδε τὴ νιότη 'ς τὰ χροσᾶ, 'ς τὰ σκοτεινὰ τὴν δόξα, χωρὶς νὰ μᾶς δοξάζουνε καὶ Τούρκους νὰ κτυποῦνε.

Εἶδε ν' ἀνοίγη μνήματα ὁ χρόνος καθήμερα καὶ καθ' ἐλπίδα ἐθνικὴ μαζύ των νὰ σκεπάζη' εἶδ' ἕνα μαῦρο σύννεφο 'ς τὸν οὐρανὸ ν' ἀπλώνη καὶ τὴν Ἑλλάδα ὀλόκληρη βαθειά νὰ σκοτινιάζη.

"Ἄν μὲς' ἀπὸ τὰ σύννεφα ὁ κεραυνὸς θά πέσῃ μεθαύριο' ἂν ἀστραπὴ τὸ σκότος θά φωτίσῃ, ψυχαῖς, ὅπ' ἀνδραίνετε νὰ σμίξετε μαζύ των, τὴν φλόγα ποῦ σὰς θέρμαινε τὸ χῶμα δὲν θά σβύσῃ.
Ἀθῆναι, τῆ 12 Φεβρ. 1879.—Μ. Δ. ΣΕΪΖΑΝΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* Η ἱστορία τῆς χριστιανοσύνης ἐν τῇ νήσῳ Σαμόα δὲν εἶναι ἥττον ἀξία θαυμασμοῦ τῆς τῶν Σανδβίγων νήσων. Πρὸ τριάκοντα ἔξ ἐτῶν οἱ Σαμόα ἦσαν 34,000 βάρβαροι· νῦν ἀριθμοῦνται εἰς 80,000, πάντες σχεδὸν ὄντες χριστιανοί. Τὸ θεολογικὸν σχολεῖον ἔχει ἑξήκοντα μαθητὰς καὶ εἴκοσιν ἱεροποστολοὺς ἀποσταλέντας ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν πρὸς κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου ἐν ταῖς πλησίον νήσοις.

* * Η καύσις τῶν νεκρῶν ἐν Γόθα τῆς Γερμανίας ἀπαντᾷ σπουδαίαν ἀντίστασιν καθόσον πολλοὶ τῶν τῆς ἀστυνομίας φρονοῦσιν ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο ματαιοῖ τὰς ἐρεῦνας τῆς δικαιοσύνης ἐν περιπτώσει φαρμακείας.

* * Τὰ σύνολον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ δημοσίου ἐν Ῥωσίᾳ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἀνέρχεται εἰς 620,000,000 ρουβλίων.

* * Παρατηρήθη ἐν Γαλλίᾳ ὅτι ἡ διφθερίτης προσβάλλει καὶ τὰς ἄρνητας ἐξ αὐτῶν δὲ δύναται νὰ πάθωσι καὶ οἱ ἀνθρώποι.

* * Κατετέθη ἀρτίως ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματος τῆς ἐν Σίδνεϋ σχεδιαζομένης διεθνούς ἐκθέσεως.

* * Κατὰ τοὺς πρώτους 9 μῆνας τοῦ ἔτους 1878 οἱ παθόντες ἐκ δυστυχημάτων τῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων υπολογίζονται εἰς 797 φονευθέντας 4,452 πληγωθέντας.

* * Η κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας προὔπελβησε τὴν δαπάνην τοῦ κατὰ τῶν Ζουλοῦ πολέμου εἰς 1,500,000 λίρας στερλίνας. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνελεύσεται ἐφέτος εἰς 4 περίπου ἑκατομ. λίρ. στερ.

* * Η προϋπολογισθεῖσα δαπάνη διὰ τὸν ἀγγλικὸν στρατὸν διὰ τὸ ἔτος 1879—80 ἀνέρχεται εἰς 15,075,200 λίρ. στερ.

* * Η ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἐξέτασιν τῶν αἰτίων τῆς ἐκρήξεως τοῦ μεγάλου τηλεβόλου τοῦ ἀγγλικοῦ πυργώτου πολεμικοῦ Thunderer ἀπεφάνθη ὅτι αὕτη προήλθεν ἐκ διπλῆς γομώσεως, ἥτοι ἐνῶ εἶχε τὴν κανονικὴν γόμωσιν τὸ τηλεβόλον, δὲν μετεδόθη ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ καὶ δὲν ἐξεκένωθη· οἱ χειριζόμενοι τὸ τηλεβόλον νομίσαντες ὅτι ἐκενώθη ἔθηκαν καὶ δευτέραν γόμωσιν.

* * Οἱ μισθοὶ τῶν γραμματοκομιστῶν ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς κατὰ νόμον ἀρτίως ψηφισθέντα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς· Οἱ τῆς πρώτης τάξεως 1000 δολ. κατ' ἔτος ἥτοι 500 δρ. τὸν μῆνα, οἱ τῆς δευτέρας 800 δολ. ἥτοι 400 δρ. τὸν μῆνα καὶ οἱ τῆς τρίτης εἰς 400 δολ. ἥτοι 200 δρ. τὸν μῆνα.

Ἄδεις τοῦ ἐν τῷ 4 ἀριθ. Λογογράφου.

᾿Ω αὔρα! στὰ ὕψη τὰ οὐράνια ποῖα τρυγῶνα κελαιδεῖ; ᾿ὦ αὔρα! στάσου 'πέ μου στὸ αὐτί, εἶναι ναι, ἡ φίλη μου, ἡ λίστα μου;

"Ἐλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ε. Ραφτόπουλος, Γ. Ε. Μαυρογορδάτος (Σύρος), Ι. Κ. Πιπινόπουλος, Εὐθ. Σοφιανός, Ἄγ. Ν. Λαγκαδᾶς, Ι. Γρηγοριάδης, Π. Στεφανίδης, καὶ Γ. Ν. Σταφυλάτος.

ΓΡΙΦΟΣ 1.

ὄρος Κρήτης

α μ 1 η 43

ὄρος Θεσσαλίας

λος